

Ülést tartott a LOSZ Elnöksége és Felügyelő Bizottsága

Az országos szövetség elmúlt évi gazdálkodásának eredményeit a mérleg és beszámoló megvitatásának kérdéseit, valamint a LOSZ 2006. évi költségelőirányzatát tűzte vezető napirendi pontként ülésére a LOSZ felügyelő bizottsága és elnöksége.

A felügyelő bizottság tételesen áttekintette a LOSZ elmúlt évi gazdálkodásának legfontosabb tételeit és megállapította, hogy a 6,7 eFt veszteséget tartalmazó főkönyvi kimutatás és az azt alátámasztó leltár megfelelő kereteket nyújt ahhoz, hogy az elnökség az éves beszámolót, mérleget és eredmény-kimutatást elfogadja.

Az elnökség megvitatta a LOSZ 2005. évi gazdálkodásának eredményeit. Az elnökség a LOSZ egyszerűsített éves beszámolójának 2005. évi mérlegét 94.882 eFt eszközök/források főösszegben, eredmény-kimutatását –678 eFt alaptevékenységi –6094 eFt vállalkozási, összesítetten – 6.772 eFt eredménnyel fogadta el.

Az elnökség megvitatta az országos szövetség 2006. évi költségelőirányzatát és a felügyelő bizottság véleményének meghallgatását követően 41.071 eFt költségelőirányzattal szemben 30.000 eFt bevételi előirányzatot (-11.071 eFt eredményt) fogadott el a testület. A 2005. évi eredménnyel szemben jelentős növekedésű 2006. évi negatív eredményt alapvetően az indokolja, hogy a LOSZ 2006. évi költségtervénel nem számolt semmiféle külső támogatás elnyerésével. Az eredményt jelentősen javíthatja, ha a közelmúltban kiírásra kerül NCA pályázatok alapján a LOSZ működését segítő, különféle jogcímenek benyújtott igények érvényre jutnak. Az elnökségen kiemelt témát kapott a nemzetközi kapcsolatok kérdésköre, ezen belül a CECODHAS tagdíjának jelentős mértékű növekedése. Olyan állásfoglalás született, hogy amennyiben nem sikerül a nemzetközi tagdíj összegét pályázati úton biztosítani, akkor a LOSZ-nak a nemzetközi szervezettől meg kell válnia.

Az elnökség a gazdálkodási kérdéseken kívül tájékoztatót hallgatott meg a lakásszövetkezeti törvény alkalmazásának, és az NCA pályázatok kiírásának eddig ismertté vált tapasztalatairól. Az elnökség által megvitatott tájékoztatókat az Otthonunk e számában részletesen közzé tesszük, és egyidejűleg kérjük a lakásszövetkezetek, társasházak tisztségviselőit, hogy a megismert anyaggal kapcsolatos észrevételeikről tájékoztassák a LOSZ elnökségét. A kormányzati lakáspolitikához kapcsolódó érdekképviselési elvárások mellett a most közzé tett anyagok képezik a LOSZ 2006. május 24-én Budapesten megtartandó küldöttgyűlésének napirendjét. Erre is tekintettel számít az elnökség a visszajelzésekre. Az elnökség a fentiekben túl foglalkozott az Otthonunk című havilap más társ érdekképviselési szervezettel közösen tervezett új formátumának kérdéseivel is. Az elnökség figyelembe véve e témához kapcsolódó korábbi időszakban megismert véleményeket is, úgy határozott, hogy az Otthonunk c. újság marad a jelenlegi szerény kivitelű formájában. Tervezi az elnökség azonban a küldöttgyűlés időpontjától egy elektronikus hírlevél kibocsátását. A hírlevél megjelenési lehetőségéről kellő időben tájékoztatót ad az elnökség, de egyúttal kéri is azt, hogy 2006. májusától a LOSZ honlapját kísérjék figyelemmel e tekintetben is az érdeklődők.

Felhívás
a LOSZ által alapított Otthonunk Alapítvány támogatására

Az Otthonunk Alapítvány kuratóriuma és a LOSZ elnöksége együttesen felhívja a lakásszövetkezetek és társasházak vezető tisztségviselőit, munkatársait, a lakásszövetkezetek és társasházak tagjait, tulajdonosait hogy támogassák az alapítvány által felvállalt fogyasztóvédelmi, oktatási és tájékoztatási feladatok ellátásának hatékonyságát. A támogatás módja egyrészt a munkavállalók szja 1%-ának mellékelt nyomtatványon keresztül, vagy az alapítvány számlájára átutalt támogatás formájában valósulhat meg (az alapítvány folyószámlája: 10900011-00000013-19880000)

Az alapítvány kuratóriuma és a LOSZ elnöksége számít az szja 1%-os felajánlásokra, valamint azon lakásszövetkezetek, társasházak támogatására, amelyek az alapítványi célkiűzésekkel egyetértve ilyen irányú döntést hoznak. Az alapítvány kuratóriuma előre is köszöni mindazoknak a segítőkész felajánlását, vagy támogatását, akik ez ügyben már intézkedtek, vagy a közeljövőben ilyen szándékukat kinyilvánítják.

Otthonunk Alapítvány kuratóriuma
LOSZ Elnöksége

**Rendelkező nyilatkozat a befizetett adó
egy százalékáról**

A kedvezményezett alapítvány adószáma: 18101890-2-41

A kedvezményezett alapítvány neve: „OTTHONUNK” Lakásszövetkezeti és Társasházi Alapítvány

Tudnivalók: Ezzel a nyilatkozattal az „OTTHONUNK” Lakásszövetkezeti és Társasházi Alapítvány javára rendelkezhet. Erre a nyilatkozatra ne írjon semmit, különben rendelkezése érvénytelen. A rovatok kitöltését már elvégeztük.

Fontos: A nyilatkozatot tegye szabvány méretű borítékba, amely éppen meghaladja a rendelkező nyilatkozat méretét! A borítékon tüntesse fel nevét, állandó (bejelentett) lakcímét és adóazonosító jelét! Ha egy egyház számára is kíván rendelkezni adója másik egy százalékáról, akkor az e célból kitöltött másik rendelkező nyilatkozatot is tegye ugyanebbe a borítékba, majd zárja le és csatolja bevallásához!

**EZZEL A NYILATKOZATTAL RENDLEKEZZEN
ÖN ADÓJA EGY SZÁZALÉKÁRÓL!**

Egy borítékba csak egy személy egy vagy két nyilatkozata kerülhet! A két nyilatkozat közül az egyik egyház javára, a másik társadalmi szervezet javára szólhat. Ha ettől eltérő a boríték tartalma, akkor mindkét nyilatkozat érvénytelen!

Hogyan juttathatja el nyilatkozatát az Adóhivatalnak?

Ha Ön önadózó, a rendelkező nyilatkozatokat tartalmazó lezárt, nevével, címével és adóazonosító jelével ellátott borítékot az adóbevallásával együtt, azzal egy borítékban küldje meg az adóhivatalnak. Ne felejtse el adóbevallásának első oldalán a megfelelő négyzetben 1-es vagy 2-es számmal jelölni, hány rendelkező nyilatkozatot csatolt adóbevallásához.

Ha jövedelemadója munkáltatója számolja el, akkor a nyilatkozatot tartalmazó lezárt borítékot írja alá saját kezűleg a hátoldalon, olyan módon, hogy aláírása a leragasztott felületre is átnyúljon! Az aláírt borítékot legkésőbb március 25-ig adja át munkáltatójának, aki köteles azt az adóhivatalnak eljuttatni.

Az NCA pályázatok kiírásának tapasztalatai

A Nemzeti Civil Alapprogram törvényt három éve fogadta el az Országgyűlés. A társadalmi és civil szervezetek kedvezően fogadták az NCA törvényt és a civil szféra jelentős változást várt a törvény adta támogatási keretektől. A 2004-ben megválasztott NCA országos tanács és 5 kollégium négy fő területen írt ki pályázatokat (működési, civil szolgáltató, civil fejlesztő és nemzetközi kapcsolatok). A LOSZ érdekkörébe tartozó területi szakmai érdekképviselők azonban csak a működési pályázatok körében tudtak pályázni, a másik három fő pályázati körbe csak a közhasznú szervezetek nyújthattak be pályázatokat.

A 2004. évi pályázati kiírások során a LOSZ mellett 5 területi szakmai érdekképviselő is nyújtott be pályázatot, melyek közül négyen sikerrel pályázati forráshoz is jutottak. Az országos szövetség az általa alapított alapítvány pályázati lehetőségeit gondosan figyelemmel kísérte és a 2004-ben kiírt valamennyi pályázatra benyújtott igényt. A kiegészítő pályázati igények közül a LOSZ alapítványa a hazai és nemzetközi gazdálkodás összehasonlításával kapcsolatos pályázatot elnyerte és ezzel összefüggésben Agárdon egy nemzetközi találkozót is szervezett.

A 2005. évi pályázati lehetőségek hasonlóképpen kerültek kiírásra mind az előző évi pályázatok, gyakorlatilag a LOSZ mellett mind az alapítvány, mind a területi szakmai szövetségek éltek a pályázatok adta lehetőséggel, azonban a 2005. év a pályázati források elnyerése tekintetében rendkívül ellentmondásos és lehangoló volt. Ez egyrészt abban tükröződött, hogy gyakorlatilag a lakáságazatból befutott pályázatok forráshiány miatt elutasítást kaptak, másrészt költségvetési megtakarítási indítékok miatt a kormány a civil szférától is jelentős támogatási keretet vont el. Az elvont keret 2005. november végén felszabadítást nyert ugyan, az NCA kollégiumok 2005. decemberében pótlólagos pályázati kiírásokat meghirdették, azok eredménye azonban még nem ismert. Nincs információ arról, hogy a LOSZ és az Otthonunk alapítvány pályázatain kívül a másodlagos pályázati körben kik indultak. Ennek a körnek a pályázati anyagait várhatóan 2006 áprilisában értékeli az NCA kollégiumai. (A LOSZ működési pályázatra 6 millió forint összegben, az alapítvány 2,5 millió forint összegre nyújtott be pályázatot.)

Az NCA törvény szerint az első ütemben kétéves időszakra kellett megválasztani az NCA országos tanácsát és a tanács által létrehozott öt kollégium kuratóriumát. Ez az első választási ciklus 2006. március 3.-ával lejárt. A LOSZ az Otthonunk alapítvány és a területi szakmai szövetségek az országos hatókörű és a regionális kollégiumokon belül az 5. csoportban, azaz a közrend és közbiztonság védelme, önkéntes tűzoltás, mentés, katasztrófa elhárítás, emberi és állampolgári jogok védelme, fogyasztóvédelem, euró atlanti integráció elősegítése, non-profit szervezeteknek nyújtott szolgáltatások, egyéb non-profit tevékenység kategóriába választott országos tanácstagot és kollégiumi kurátorokat. A 2004-2005 időszakra a szövetség érdekkörébe tartozó szervezetek országos tanácstagja Barabás Miklós Az Európa Ház civil szervezet igazgatója lett megválasztva és a kollégiumok közül kurátornak Alföldi Andrea, dr. Kovács Tibor, Simon József képviselték az ágazati érdekeket. A megválasztott NCA tisztségviselők közül érdemi párbeszéd a LOSZ keretein belül Barabás Miklóssal, dr. Kovács Tiborral és Simon Józseffel alakult ki. Ez a párbeszéd többnyire az országos tanács és a kollégiumok munkájáról szóló visszajelzésekben és az esedékes pályázati kiírásokkal kapcsolatos általános tudnivalók ismertetésében merült ki.

Az elmúlt két év NCA tevékenységről összességében a következők állapíthatók meg:

- örvendetes, hogy egy olyan civil támogatási forma nyílt meg, amelyik több területen segítheti a társadalmi szervezetek működési tevékenységét (elsősorban anyagi támogatásként).
- A kialakult pályázati struktúra nem kedvez a lakáságazatnak, miután olyan kategóriába került a lakásügy, lakáságazat besorolva, ahol prioritása nem kezdeményezhető (nem lehet a lakásügyet a fogyasztóvédelemmel, a közlekedésbiztonsággal vagy az euró atlanti integrációval összevetni és egy esetleges sorrendiséget kialakítani).
- A rendelkezésre álló támogatási keretösszezből a társadalmi és civil szervezetek döntő többsége csak működési támogatást igényelhet, ha nem vállalta a közhasznú szervezeti minősítést.
- Nem kellően áttekinthető a pályázatok benyújtását követő időszak, a minősítés, a hiánypótlási és fellebbezési jog gyakorlása. (Nem egyszer felmerült az NCA törvény megváltoztatásának igénye.)
- Az NCA tanácstagai és kollégiumi tagok választásában a formalizmus érvényesül és a korábbi időszakban nevet és vagyont szerzett szervezetek vezetői gyakorlatilag uralkodó szerepet töltenek be.
- Kicsi a valószínűsége annak, hogy az NCA törvény a civil szféra hatékonyabb egységbe tömörítő módosításokkal újra formálja a támogatási feltételrendszert.
- Az NCA tanácsa és kollégiumai (ezek működését, a pályázatok lebonyolítását ellátó kezelő szervezet) működési költsége általános vélemény szerint magas, ami jelentős mértékben csökkenti a civil társadalom támogatási lehetőségeit.

A fenti 2-3 éves NCA múlt értékelését követően indokolt szólni a lejárt NCA és kollégiumi tisztségviselők újjá választásáról. Az NCA törvény szerint az első ütem kétéves tisztségviselői mandátuma után a következő időszak három éves mandátumot jelöl meg. Az országos és területi NCA országos tanács és kollégiumi választásokra 2006. februárjában került sor. A LOSZ országos tanácstagai képviselője ismételten Barabás Miklós lett és az országos hatókörű működési támogatási kollégium két fő kurátora dr. Paksi Piroska és dr. Kovács Tibor lett, a civil együttműködés kollégium kurátora Simon József, a civil fejlesztő kollégium kurátora dr. Bánhidi Sándor és a nemzetközi kapcsolatok kollégiuma kurátora Jávorszky Iván lett.

Az országos tanács nem változtatott az öt kategória összetételén, így tehát a LOSZ a következő hároméves időszakban is a fentiekben már részletezett 5. kategóriában pályázhat. (Az Otthonunk alapítvány, hasonlóan a LOSZ-hoz országos hatókörű szervezetként az 5. kategóriába tartozik és az országos tanácsban, illetve a kollégiumokban ugyanazok a személyek képviselik, mint a LOSZ-t.)

A 2006. március 5-e után felálló országos tanács és kollégiumok áttekintik az NCA működését, költségvetését, támogatási forrásait és ezt követően írják ki a 2006. évi működési és egyéb kollégiumi pályázatokat. A választásokban 2100 civil szervezet regisztrálta magát az öt kategóriában. Az ötödik csoportban, amelyikbe a LOSZ is tartozik, 137 országos hatókörű szervezet vett részt a választásokon. A választásokon elhangzott általános tájékoztató szerint az NCA évről-évre csökkenő költségvetési forrással rendelkezik (2004-ben 7,9 milliárd forint, 2005-ben 7,3 milliárd forint, 2006-ban 6,9 milliárd forint; a csökkenő tendenciát az időközi szja kulcsok csökkenésének tudják be a szakemberek, miután a költségvetési szja bevétele is csökkent, így csökkent a támogatásra felajánlott 1%-os keret is).

A LOSZ továbbra is számít mind a közvetlen, mind az Otthonunk alapítványon keresztüli közvetett támogatások igénybevételére, ezért a közeljövőben az országos tanács képviselővel és a kollégiumi kurátorokkal is szorosabb munkakapcsolat kialakítását tervezi.

Az újjászervezett NCA tanács és kollégium egy civil munkacsoportot hozott létre, mely megfogalmazott egy nyílt levelet a 2006-os országgyűlési választásokon induló politikai pártokhoz. Javaslom, hogy ezt a nyílt levelet a LOSZ is támogassa. (Nyílt levél csatolva)

Ujj Attila

**Nyílt levél
a 2006. évi országgyűlési választásokon induló politikai pártokhoz**

Alulírott magyarországi civil szervezetek az alábbi nyílt levéllel fordulunk a 2006. évi országgyűlési választásokon induló politikai pártokhoz:

A jövő évi választási kampány megkezdése előtt, egy olyan időszakban fordulunk Önökhöz, amikor általánosnak tekinthető hazánkban az a felismerés, hogy piacgazdaságra és parlamenti demokráciára épülő társadalmunk háromszektorúvá vált: azt a piaci, az állami (önkormányzati) és civil alkotóelemek egyidejű, egymást kiegészítő jelenléte jellemzi.

A mögöttünk lévő másfél évtized alatt megerősödött és meg nem kerülhető tényezővé vált a sokszínű magyarországi civil társadalom. Ez közel 50.000, jelentős részben helyi jellegű, az állampolgárokat különböző céllal önkéntes alapon összefogó szerveződést jelent, melyek fontos, megőrzendő értéknek tekintik függetlenségüket. A szektor ma mintegy 76.000 embernek biztosít megélhetési lehetőséget. A 400.000 önkéntes jelentős mértékű társadalmi munkát végez.

Mindez annak az eredménye, hogy a rendszerváltást követően számos olyan törvény, intézkedés és intézmény született, melyek érdemben segítették a civil önszerveződést, a szektor fejlődését, felelősségteljes magatartása kialakulását. E folyamat eredményeként ma már általánosan elfogadottnak tekinthető az a vélekedés, hogy a civil szervezetek fontos, mással nem pótolható, egyre bővülő szerepet játszanak az élet legkülönbözőbb területein, hozzájárulva egy sikeres, európai Magyarország megteremtéséhez.

A parlamenti demokrácia alapvető pillére az állampolgári választójog. Ennek közvetlen és felelős gyakorlásához az szükséges, hogy a választópolgárok megfelelő információval rendelkezzenek a választásokon induló pártok, politikai tömörülések terveiről, konkrét elképzeléseiről.

Választópolgárokként azt várjuk tehát, hogy a kormányzati hatalomért versengő pártok időben részletes tájékoztatást adjanak a valamennyiünket, az ország jövőjét érintő gazdasági, társadalmi, fejlesztési és egyéb – így civil társadalmi – elképzeléseikről. Csak ezek ismeretében várható el az állampolgárok felelősségteljes döntése.

Ugyanakkor tájékoztatásuk arra is lehetőséget teremt, hogy a választások utáni kormányprogramban, annak végrehajtása során, nyomon lehessen követni a választási kampány során a pártprogramokban megfogalmazott ígéret, elképzelések megvalósulását.

A civil szervezetek sokirányú tevékenységüket úgy tudják eredményesen végezni, ha az a három szektor közötti egyenjogúságon, egymás érdekeinek kölcsönös felismerésén és tiszteletben tartásán, kiegyensúlyozott partnerségi viszonyukon és folyamatos együttműködésükön alapszik. Ez egyben a társadalmi ellenőrzés lehetőségét is biztosítja.

Mindezek figyelembe vételével az alulírott civil szervezetek azt kérik a 2006. évi országgyűlési választásokon induló politikai pártoktól, hogy ismertessék álláspontjukat a következő, a magyarországi civil társadalom továbbfejlődése szempontjából általunk fontosnak tartott kérdésekben:

- a) Kívánnak-e foglalkozni, és ha igen, milyen megközelítésben választási programjukban civil társadalmi kérdésekkel?
- b) Terveznek-e, és ha igen, milyen tartalmú jogszabályi változtatást, mely a civil szervezetek jogi helyzetére, működésére, támogatására, adó-és nyilvántartási kötelezettségeire vonatkozik?
- c) Milyen intézményi formában képzelik el a kormányzati szintű kapcsolattartást a civil szervezetekkel? Hogyan kívánják megoldani a tárcaközi egyeztetést?
- d) Mi az álláspontjuk egy választási ciklusokon átívelő kormányzat-civil megállapodásról?
- e) Terveznek-e, és ha igen, milyen változtatást a Nemzeti Civil Alapprogram működésével kapcsolatban?
- f) Hogyan képzelik el a civil társadalom bevonását a döntéshozatali folyamatokba, a demokratikus intézményrendszer fejlesztésébe? Van erre vonatkozó konkrét elképzelésük?
- g) Milyen elképzeléseik vannak a civil szervezetek állami támogatásának kérdésében? Hogyan képzelik el a pályáztatási rendszer továbbfejlesztését, áttekinthetőbbé és ellenőrizhetőbbé tételét, a támogatások arányosabb időbeli ütemezését?
- h) Milyen terveik vannak a közfeladatokat ellátó civil szervezetek normatív támogatásának, a kisserződéses rendszerének továbbfejlesztése érdekében?
- i) A nemzetközi kapcsolatépítésben és –tartásban hogyan és milyen formában számítanak a civil szervezetek közreműködésére, a „népi diplomáciában” rejlő lehetőségek kihasználására?
- j) Hogyan vélekednek egy országos civil érdekképviselő szükségességéről és létrehozásáról?
- k) Mi az álláspontjuk a kétkamarás parlament kérdésében?
- l) Szándékukban áll-e olyan intézkedések meghozatala, melyek célja az üzleti szféra és a magánszemélyek ösztönzése a civil szektor támogatására, s ha igen, milyen eszközökkel?
- m) Van-e egyéb olyan tervük, program-elképzelésük, mely a civil társadalom általános vagy valamilyen speciális területének fejlesztését szolgálná?

Bízunk abban, hogy a levelünk címzettjei, a politikai pártok a nyilvánosság biztosításával kérdéseinkre érdemi válaszokat adnak.

Budapest, 2005.....

A nyílt levelet kidolgozó és közrebocsátó ad hoc jellegű munkabizottságban a következő civil szervezetek, illetve képviselőik vettek részt:

Biztonságpolitikai és Honvédelmi Kutatások Központja Alapítvány, Budapest, Balogh Béla; Civil Foglalkoztatási Szervezetek Szövetsége, Budapest, Simon József; Civitalis Egyesület, Budapest, Sebestény István; Ecovast Magyarországi Falvak és Kisvárosok Műhelye Egyesület, Nagykovácsi, Rajnai Gábor; Európa Ház, Budapest, Barabás Miklós; Európa Jövője Egyesület, Kecskemét, Farkas Gábor, Deák Tamás; Havasi Gyopár Alapítvány, Budapest, Mihalicska Terézia; Junior Achievement Alapítvány, Szeged, Jávorszky Iván; Landorhegy Alapítvány, Zalaegerszeg, Németh Zoltán, Magyar Atlanti Tanács, Budapest, Laczik Zoltán; Magyar Nők Szövetsége, Budapest, Asbótné Thorma Judit; Mentálhigiénés Műhely, Szekszárd, Pócs Margit; MTESZ Szolnok Megyei Szervezete, Szolnok, Pelikán Lajos; Nagycsaládosok Országos Egyesülete, Budapest, Kormosné Debreceni Zsuzsa; Nemzetek Háza, Budapest, Rubovszky Éva;

Nonprofit Kutatócsoport, Budapest, Kuti Éva; Non-profit Pénzügyi Központ Alapítvány, Budapest, Kahulits Andrea; Országos Fogyasztóvédelmi Egyesület, Budapest, Garai István; Roma Nővédelmi Szervezet, Budapest, Makai Istvánné; Sansz Szerkesztőség és Alapítvány, Budapest, Kirschner Péter; Századvég Alapítvány, Budapest, Várszegi Dóra; Társadalmi Egyesületek Országos Szövetsége, Budapest, Dr. Molnár György

Kérjük, támogassa kezdeményezésünket és ha egyetért a nyílt levelünkben foglaltakkal, erről szóló nyilatkozatát 2005. november 15-ig küldje vissza az azon szereplő címre!
Köszönjük!

További információ: www.eucivil.hu

Az új Közigazgatási törvényről (folytatás)

Az Országgyűlés 2004. december 20-án elfogadta az új közigazgatási eljárási kódexet a: **Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai** címmel. A **2004. évi XCL. törvény (Ket.)** 2005. november 1-jén lép hatályba.

A közigazgatási ügy valamennyi szereplőjének érdeke az eljárás gyors befejezése, az eljárási határidők törvényben való szabályozása azonban elsősorban mégis az ügyfél számára jelent garanciát. Az ügyfélről nem vitatható el az a jog, hogy jogos igényének mielőbbi érvényt szerezhesse, de a hivatalból indult eljárások esetében is fontos szempont, hogy az eljárás ne húzódjon el, ne váljon parttalanná. A Ket. az eljárási határidőket egyrészt pontosítja és differenciáltabban szabályozza, mint a korábbi eljárási törvényt, másrészt többnyire rövidebb határidőket állapít meg. Soron kívüli eljárási kötelezettséget ír elő kiskorú ügyfél esetében, illetve akkor, ha az életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet elhárítása vagy a közbiztonság érdekében indokolt. A határidőkkel kapcsolatos új ügyféli jogot fogalmaz meg a törvény azon rendelkezése, mely szerint amennyiben számára a hatóság valamilyen kötelezettséget írt elő, akkor az arra megszabott határidő lejártá előtt kérheti annak megváltoztatását, ha az eredeti határidő rajta kívülálló okból betarthatatlanná válik számára. Még a határidő lejártát, sőt a végrehajtás elrendelését követően is lehetősége van az ügyfélnek meghatározott feltételek esetén a határidő módosítását kérni.

A Ket. az ügyfélnek kedvező, a közigazgatási eljárásban eddig ismeretlen eljárásfajtákat is bevezet. Az egyik ezek közül az újrafelvételi eljárás. Ez a már jogerősen lezárt eljárás újbóli lefolytatását teszi lehetővé abban az esetben, ha az ügyben a határozat jogerőre emelkedését követően válik az ügyfél számára ismertté valamely, a döntés meghozatala előtt már meglévő, azonban az eljárásban még el nem bírált lényeges tény, adat vagy bizonyíték. Az eljárás eredményeként a hatóság a jogerős határozatát módosíthatja, visszavonhatja, vagy új döntést hozhat. Kifejezetten ügyfélbarát a Ket. által bevezetett méltányossági eljárás is, amelynek eredményeként a nem jogszabálysértő határozat is módosítható vagy visszavonható, ha a határozat meghozatala után bekövetkezett ok folytán a határozat végrehajtása méltánytalanul súlyos hátrányt okozna az ügyfélnek. Természetesen - a joggal való visszaélés elkerülése érdekében - a törvény szigorú feltételekhez köti a méltányosság alkalmazását.

A fellebbezéshez kapcsolódó újítás a korábbiakhoz képest a részjogerő lehetősége, amely a határozattal érintett fél jogainak mielőbbi érvényesülését teszi lehetővé. Amennyiben ugyanis a határozatot nem teljes egészében tartja sérelmesnek az érintett, akkor - egyéb feltételek teljesülése mellett - nem lesz akadálya annak, hogy a nem fellebbezett rendelkezések végrehajthatóvá váljanak.

A törvény haladó szellemét és korunk kihívásának megfelelni akarását jelzi a bevezetőjében megfogalmazott azon jogalkotói szándék, mely szerint az elektronika és az informatika korszerű eszközeinek alkalmazásával az eljárások jelentős részében megnyílik az út az ügyek gyors és egyszerű intézése előtt. A törvény ennek megfelelően önálló fejezetet szentel az elektronikus ügyintézés témakörének. Az Internet térhódítására való tekintettel egyre sürgetőbb igénnyé vált, hogy az ügyfelek a hatósággal való kapcsolattartást - a kérelem benyújtásától egészen a határozat meghozataláig - elektronikus úton, vagyis e-mailen keresztül intézhessék. Az eljárás költségkímélő, gyors és egyszerű volta nem vonható kétségbe, ezért minden bizonnyal hamar teret fog hódítani az ügyintézésben.

Az új eljárási törvény részletekbe menően rendezi a *nyelvhasználat* kérdését – kitérve a kisebbségek és a nem magyar állampolgárságú személyek nyelvhasználatára -, pontosítja a *képviselőt*, a *szakhatósági közreműködés* szabályait, újraalkotja az *eljárási bírság* jogintézményét, átfogóan megreformálja a *jogorvoslati rendszert*, biztosítja az *adatvédelemnek* való megfelelést és a *közérdekű adatokhoz* való hozzáférést, részletesen szabályozza a *nemzetközi* elemet tartalmazó kérdéseket, külön meghatározza az *eljárási költségeket* és *új jogintézményeket* vezet be a közigazgatási eljárásba stb.

Az alábbiakban közölnénk egy átlagos hatósági eljárás folyamatát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) rendelkezéseire figyelemmel:

Az eljárás megindítása, a kérelem (Ket. 29.§)

A közigazgatási hatósági eljárás az ügyfél kérelmére, bejelentésére, nyilatkozatára, más hatóság kezdeményezésére, külön jogszabályban meghatározott panaszra vagy hivatalból indul. A kérelem benyújtásakor – amennyiben jogszabály írja elő, úgy kötelező, egyéb esetekben javasolt az adott Hatóság által rendszeresített formanyomtatványok használata. A kérelmet a jogszabályban megjelölt mellékletekkel, valamint az eljárási díj befizetését igazoló (eredeti) csekkszelvényvel, illetve átutalás esetén a bank által kiállított eredeti igazolással együtt kell benyújtani. A befizetésről a Hatóság kérelemre számlát állít ki.

A Hatóság a kérelemre indult eljárásban az ismert ellenérdekű, illetve érintett ügyfelet (ha ezt külön kéri) a kérelem beérkezésétől számított 5 napon belül értesíti az eljárás megindításáról. A hivatalból indult eljárásban pedig az ismert ügyfelet köteles a Hatóság értesíteni.

A hatósági eljárás díja

Ha az eljárást kezdeményező a díj mértékével nincsen tisztában, a megfelelő díjtételről a Hatóság ügyfélszolgálatára ad felvilágosítást, illetve itt van lehetőség a csekkszelvény beszerzésére.

Hiánypótlás (Ket. 37.§)

Amennyiben az ügyfél a kérelmet hiányosan nyújtotta be, úgy a Hatóság 8 napon belül hiánypótlásra szólítja fel. A hiányzó dokumentumokat a felszólításban megjelölt határidőig kell benyújtani, a felhíváson szereplő iktatószámra történő hivatkozással. Amennyiben az ügyfél a határidőt nem tudja betartani, úgy a határidő lejártát megelőzően, írásban kérheti a Hatóságtól a határidő meghosszabbítását – az indok és az új határidő megjelölésével. A határidő lejártát követően igazolási kérelemnek van helye, melyet az elmulasztott határidő utolsó napjától számított 8 napon belül kell előterjeszteni. Ha a mulasztás az ügyfélnek később jutott tudomására, vagy az akadály később szűnt meg, a határidő a tudomásra jutástól, illetőleg az akadály megszűnésétől kezdődik. Az igazolási kérelemmel együtt a hiányzó dokumentumokat egyidejűleg csatolni kell. Az elmulasztott határidő utolsó napjától számított 6 hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni.

Amennyiben az ügyfél a hiánypótlási felhívásnak nem tesz eleget, a Hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt (azaz adott esetben elutasítja a kérelmet), vagy megszünteti az eljárást. Ebben az esetben a befizetett eljárási díj visszafizetésére nincs lehetőség.

Az elintézési határidő (Ket. 33.§ (1) bek.)

A Hatóság az érdemi határozatot a kérelem előterjesztésétől számított 30 napon belül köteles meghozni. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig EU-s jogszabály, törvény, vagy kormányrendelet állapíthat meg. A kérelemre indult eljárásban az elintézési határidő a kérelemnek a Hatósághoz történő megérkezése napján kezdődik. A Hatóság Igazgatója a határidőt indokolt esetben egy alkalommal legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja. Nem számít bele az ügyintézési határidőbe a hiánypótlásra irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő; a szakhatósági eljárás időtartama; az eljárás felfüggesztésének időtartama; a bizonyítékok ismertetésére meghatározott idő az ügyfél értesítésétől a bizonyítékok megismeréséig, illetve az ezt követő nyilatkozattételig terjedő idő; a kérelem, a határozat és az egyéb irat hiteles fordításához szükséges idő; valamint, amennyiben az ügyfél kérésére a hatóság szerzi be a szükséges adatokat és igazolásokat, amelyeket egyébként az ügyfélnek kellene benyújtani, úgy az ehhez szükséges idő.

Az eljárás felfüggesztése (Ket. 32.§)

Ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv (pl. más közigazgatási szerv, bíróság) hatáskörébe tartozik, a Hatóság az eljárást felfüggeszti, melyről végzést hoz. Az eljárás felfüggesztését indokolt esetben egy alkalommal az ügyfél is kérheti, ha ezt jogszabály nem zárja ki, valamint ha nincs ellenérdekű ügyfél, vagy az ellenérdekű ügyfél az eljárás felfüggesztéséhez hozzájárul. A felfüggesztés tartama az elintézési határidőbe nem számít be.

Értesítés (Ket. 49.§)

A kérelemre indult eljárásban az ügyfél nem idézhető, az értesítés az eljárási cselekményen való megjelenés lehetőségéről történő tájékoztatás. Az ügyfél megjelenése tehát nem kötelező, ám ha az értesítés ellenére nem jelenik meg, ez a közigazgatási szervet az eljárás lefolytatásában nem gátolja (ugyanakkor megjegyezzük, hogy ebben az esetben a döntés a kérelmező meghallgatása nélkül születik meg).

Képviselet (Ket. 40.§)

Amennyiben jogszabály nem írja elő az ügyfél személyes eljárását, helyette törvényes képviselője vagy meghatalmazottja, továbbá minden esetben az ügyfél és képviselője együtt is eljárhat. Ha az ügyfél nem személyesen jár el, a hatóság az eljáró személy képviseleti jogosultságát megvizsgálja. Jogi személy meghatalmazottja lehet jogi képviselője (pl. jogtanácsos), más meghatalmazott alkalmazottja, vagy ügyvéd. A meghatalmazást írásba kell foglalni, az kiterjedhet az egész eljárásra, vagy csak egyes eljárási cselekmények elvégzésére. Ha az ügyfél az eljárás során képviselőt jelöl meg, úgy a Hatóság az iratokat kizárólag a képviselőnek kézbesíti.

Jegyzőkönyv (Ket. 39.§)

Az ügyfél, a tanú, vagy a szakértő meghallgatásáról, a szemle lefolytatásáról, a helyszíni ellenőrzésről és a tárgyalásról, valamint a szóban előterjesztett kérelemről (kizárólag természetes személy terjesztheti elő szóban - Ket. 34.§ (1)) jegyzőkönyvet kell készíteni, ha az ügyfél kéri, vagy egyébként szükséges.

A döntés (Ket. 71.§)

Amennyiben a kérelem a jogszabályi feltételeknek megfelel, úgy a Hatóság kiadja az engedélyt, illetve bizonyítványt, vagy határozatot hoz. Az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésekben pedig végzést bocsát ki.

Fellebbezés (Ket. 98.§)

A Hatóság érdemi határozatai és - bizonyos esetekben a - végzései ellen fellebbezésnek van helye. Fellebbezéssel élhet az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz. A fellebbezést a Feltetes Hatóságnak címezve, a Hatóságnál kell benyújtani, a megtámadott határozat, végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül, a fellebbezési díj egyidejű megfizetésével. A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról szóban vagy írásban lemondhat, azonban a fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozat nem vonható vissza.

Regisztrált mérlegképes könyvelő, adószakértő

Lakásszövetkezetek, Társasházak könyvelését vállalja
teljes körű ADÓ és TB ügyintézással
Elmaradást is feldolgozunk
Elektronikus APEH ügyintézés
T: 06-30-456-6958

Kérem, hogy ezt a hirdetést a 6. vagy a 7. oldalon 1/8 méretben megjelentetni (folyamatos hirdetés az áprilisi szám az utolsó).

K-vonal Kft. ALPINTÉCHNIKA

Referenciák 1984 óta az ország egész területéről!

Állványozás nélkül, alpinechnikával az ország egész területén vállaljuk **társasházak homlokzatfelújítását, vakolatjavítását, homlokzatfestését** kültéri homlokzatfestéssel, a Trilak teljes színskálájáról választható színekkel. Vállaljuk továbbá **erkélyek, liftaknák mázolását, tetők (hő- és víz)szigetelését**, valamint teljes (Dryvit) **hőszigetelő rendszerek** kivitelezését (**PanelPlusz**).

- Díjtalan felmérés
- Gyors és szakszerű kivitelezés
- Korrekt árak, részletfizetési lehetőség
- Garancia vállalása

cím: 5000, Szolnok, Hold út 19/a
e-mail: kvonal@enternet.hu
tel: (06) 30 / 943-05-43
web: www.kvonal.hu

HOMLOKZAT FELÚJÍTÁSA
(06) 30 / 943 - 05 - 43
Kérje ajánlatunkat!

Korsós András,
építőmérnök,
ügyv. ig., K-vonal Kft.

¼ oldal hirdetés

Fontos információ !

A lakásszövetkezetek az egyszerűsített éves mérlegbeszámolójuk elkészítéséhez szükséges nyomtatványok a Pénzügyminisztérium (www.pm.gov.hu) honlapjáról a segédletek, adatlapok menüsorból, valamint a LOSZ (www.losz.hu) aktualitások-letöltések-hasznos információk link alatt letölthetők, illetve beszerezhetők a lakásszövetkezetek megyei érdekképviseletek képviselőitől.

Nem fizető adósok: mi lehet a megoldás?

A kintlévőségek kezelése a gazdasági élet szinte minden területén jelentős, és sokszor egyáltalán nem vagy nem kellőképpen megoldott feladat. Nem kivétel ez alól a lakbér, közüzemi költség, közös költség sem: sokszor a lakóközösség, a társasház fizetőképességét veszélyeztetik a késve fizetők.

Az EOS KSI Magyarország Kft. (korábban Kasolvenzia Magyarország Kft.) 8 éve nyújt átfogó segítséget a kintlévőségek kezelésében, a megelőzéstől egészen a jogi eljárásokig. Megbízóink elégedettsége, valamint referenciáink garanciát nyújtanak magas színvonalú szolgáltatásainkra.

Miért előnyös velünk együttműködni?

Cégünk a legújabb technológiával, tapasztalt, magasan képzett behajtási szakemberekkel dolgozik, akik szaktudással, tapintattal és diplomáciai érzéssel végzik megbízóink kintlévőségeinek professzionális behajtását, gyors, emberközelis és költségtudatos módon. Próbálunk megoldást találni a tartozások gyors rendezésére azáltal, hogy az adósoknak a lehető legjobb fizetési konstrukciót dolgozzuk ki, megbízóink igényeinek szem előtt tartásával.

Alaposan kidolgozott behajtási rendszerünk révén a tartozások kezeléséhez kapcsolódó szolgáltatások teljes körét kínáljuk Megbízóink számára, a korai felszólítások kiküldésétől egészen az adósságok jogi úton történő rendezéséig.

Lépjen kapcsolatba velünk még ma, hogy mielőbb tájékoztathassuk megoldásainkról:

EOS KSI Magyarország Inkasszó Kft.
1139 Budapest, Teve utca 1. a-c.

www.eos-ksi.hu

info@eos-ksi.hu

tel: 412-3623

fax: 412-3600

A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. Törvény hatályba lépése óta felmerült jogalkalmazási tapasztalatok összegzése, a törvény hatályosulásának értékelése

A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. Törvény, bár elfogadásától hatálybalépéséig meglehetősen rövid idő, szűk másfél hónap állt a lakásszövetkezetek rendelkezésére, illetve a törvény maga a hatályba lépését követően egy éves „hatályosulási időt” adott a jogalkalmazók számára, tapasztalataink szerint a lakásszövetkezteink jelentős részénél a megfelelő formában alkalmazásra került.

Általánosságban kijelenthetjük, hogy az új törvény, azzal együtt, hogy sok korábbi problémát megold és megfelelően kezel, megfelelően „helyettesíti” az Szvt. Rendelkezéseit is, alkalmazására való áttérés a lakásszövetkezteink részéről szinte zökkenőmentesnek mondható. Általános tapasztalat, hogy „mikroszinten” az egyén jogalkalmazási szintjén az új törvény viszonylag kevés változást hozott (a lakásszövetkezeti tagság jellemzően nem érzékelte a változások gyakorlati hatásait, míg a lakásszövetkezetek szintjén nagy arányban került sor az alapszabály új törvénynek megfelelő átalakítására, a tagnyilvántartás korrekciójára, a nem tag tulajdonosok új törvény szerinti kezelésére, és adott esetben a gazdálkodás új törvénynek megfelelő korrekciójára, de az is tudható, hogy számos kiválási eljárás is elindult az országban, vegyes tapasztalatok mellett.

Az új törvény által bevezetett és sikeresnek mondható jogintézmények esetében a részletes véleménynél erre konkrétan nem térünk ki, csak ha az új intézmény szabályozása nem mondható egyértelműen sikeresnek, vagy pozitívnak. A részletes véleménynél döntően a problémákra koncentrálnunk.

Tényként állapíthatjuk meg, hogy a lakásszövetkezeti segédletünk kifejezetten sikeres volt, ennek alkalmazása szinte általánossá vált és nagyban megkönnyítette az alapszabály módosítást és a változásbejegyzési eljárás lefolytatását.

Az új törvény alkalmazásával összefüggésben általános és országosan meglévő problémaként, a cégbírósági változásbejegyzési eljárással összefüggő jogalkalmazási problémákat említhetném, az egyes megyei cégbíróságok bizonyos kérdésekben más álláspontot alakítottak ki, mint a LOSZ álláspontja, illetőleg az autentikus jogalkotói interpretáció megalkotására jogosult Országos Lakásügyi és Építési Hivatal (ezekre az ellentétekre természetesen részletesen kitérünk).

Részletesen, fejezetenként vizsgálva az új törvény rendelkezéseit alkalmazhatóság szempontjából az alábbi megjegyzéseket tehetjük:

1. A lakásszövetkezet hatályával és fogalmával összefüggésben érdemi jogalkalmazási probléma nem merült fel.
2. Az általános rendelkezések közül, teljesen szándékolatlanul, de a képviselet minimálisan megváltoztatott szabályozása okozta és okozza a legnagyobb problémát. A törvény megalkotása során ugyanis a korábbi szabályozás annyiban megváltoztatásra került, hogy amennyiben igazgatósági tagot illet meg a képviseleti jog, az erre vonatkozó alapszabályi rendelkezés helyett elégséges volna a közgyűlés erre felhatalmazó rendelkezése is. Ez a nyilvánvaló könnyítés, talán nem a leghszerencsésebb megfogalmazásra tekintettel „a közgyűlés által megválasztott igazgatósági tag” azt eredményezi, hogy a cégbírósági gyakorlat az összes értelemszerűen a közgyűlés által megválasztott igazgatósági tagot önálló képviseleti joggal rendelkezőnek tekinti, és az eljárás során kéri a

képviselőt változásának bejegyzését, az igazgatósági tagok címpéldányát és mindezekkel összefüggésben további 8000 Ft illetéket. Sok esetben mindez alapvető gondot okoz, hiszen egyrészt sok lakásszövetkezetnél mindez fel sem merült, az alapszabály eleve csak az elnök képviselői jogát tartalmazza. Ezt a problémát mindenképpen meg kell oldani. Ehhez kapcsolódik az a jogalkalmazási probléma is, hogy pillanatnyilag az a jellemző, hogy az utolsó tisztújítás, ahol az igazgatósági elnök képviselői jogát megállapították több éve volt, így kérdés, hogy az ezt követően hatályba lépett szabályozás mindezt felülírhatja-e, az érintettek és az adott lakásszövetkezet tagságának akarata ellenére (a hatályba lépést követően megválasztottak esetében már csak jogalkalmazási értelmezési kérdéssről van szó).

3. A tulajdoni és használati viszonyok között kiemelhető, hogy értelemszerűen problémákat okozott a szövetkezeti tagi közös tulajdon intézményének a megszüntetése (e vonatkozásban magánszemély által nyilvánvalóan alaptalan alkotmánybírósági indítvány benyújtására is sor került), illetve önmagában már az új törvény léte is sokakban félelmet keltett, úgy értékelték, hogy a szükségszerűen végrehajtandó változások valamilyen formában a saját tulajdonú lakásaik ellen irányulnak és idővel, több lépcsőben ez a folyamat a lakásaikra vonatkozó magántulajdonuk megszűnéséhez vezet. Érdekes, hogy ez a kérdés azért is hangsúlyossá vált, mert a korábbi rendezetlen tulajdonjogú, de kizárólagosan használt, vagy valamilyen formában a tagok által saját tulajdonnak tudott (általában nyoma van annak, hogy egy bizonyos helyiséghez kapcsolódó valamiféle rendelkezési részjogosítványt az igénylő ellenérték fejében vagy ingyenesen megszerzett) szövetkezeti helyiség, tekintet nélkül a korábbiakra az új törvény szerint szövetkezeti tulajdonban kerül, illetve ott marad. Ez a probléma miután évtizedekig „nyugodott” most sok esetben kellemetlenül került felszínre. Az ingatlan-nyilvántartási szabályozás módosítása bizonyos mértékig reméljük ezt a kérdést is kezeli (az Inyvtv. bejegyzési szempontból az alakuló, vagy valamilyen szempontból későbbi rendelkező közgyűlés döntését fogadja el ilyen jogosítványok megalapításához és bejegyzéséhez, persze az általános bizonyítási lehetőségek is fennállnak, tulajdoni igénypert bárki indíthat).
4. A tulajdoni és használati viszonyokhoz kapcsolódik, ezért itt említjük, hogy a házirendre vonatkozó szabályozást is itt írta elő a törvény, de úgy tűnik sikerült a cégbírói gyakorlatot abba az ésszerű irányba elmozdítani, hogy elégséges, ha az alapszabály a házirend legfontosabb, elvi jelentőségű szabályait tartalmazza és a kiegészítő rendelkezések külön szabályzatban kerülnek meghatározásra. Persze az sem baj, ha valaki a teljes házirendjét az alapszabályban határozza meg.
5. A lakásszövetkezet szervezete c. fejezetben nincs még elégséges tapasztalatunk a 16. § (2) bekezdésében meghatározott, a közgyűlés speciális összehívására vonatkozó lehetőség gyakorlati alkalmazhatóságáról illetőleg ennek cégeljárásbi bizonyítási feltételrendszeréről, de úgy tűnik, hogy a közgyűlési összehívásra feljogosítottság kérdésben bizonyítás meglehetősen problematikus.
6. A megismételt, illetve a rendkívüli közgyűlés összehívása tekintetében, eddig úgy tűnik a megismételt közgyűlés ugyanazon a napon történő összehívása, folyamatában „átment” az új törvény szerint gyakorlatba is (remélem, nem kiabáljuk el). A rendkívüli közgyűlés vonatkozásában pedig éppen a cégbírói hiánypótlások teljesíthetőségének a biztosítása, de egyéb rendkívüli események

kezelhetősége érdekében is felmerült a 15 napnál rövidebb határidővel történő összehívás lehetőségének kialakítása a társasházi szabályozással összhangban.

7. A kiválási vagyonmegosztás kizárólagos közgyűlési hatáskörbe sorolása a tapasztalataink alapján mindenképpen helyes döntés volt, arra a kérdésre azonban, hogy a kiválási vagyonmegosztás tárgyában lehet-e megismételt közgyűlésen döntést hozni a törvény szabályozása alapján többféle válasz is adható. A jelenlegi hivatalos jogalkotói vélemény az, hogy erre a megismételt közgyűlésen is sort lehet keríteni, de más eljárásokban már bírósági döntésként is előfordul, és rendelkezésre állnak jogi érvek ennek a véleménynek a megalapozására is, a szétválás szabályaiból levezetve a kiválási vagyonmegosztást csak rendes közgyűlésen lehetne megejteni.
8. A 20. §-ban megfogalmazott részközgyűlési szabályozásnál gyakorlati problémaként merült fel, hogy a cégbíróságok, a törvény szabályozásának megfelelően megkövetelnék, hogy a helyi önkormányzati egység részközgyűlési kategóriaként létezzen, de erre a szövetkezetek nem minden esetben hajlandók. E vonatkozásban is célszerű volna a módosítás irányába elmozdulni.
9. A 24. §-ban meghatározott költségtartozási nyilatkozat esetében nem elsősorban a szabályozás okozza a problémát, hanem az a körülmény, hogy ezt az eladói pozícióban lévő tagnak, nem tag tulajdonosnak kellene kérnie, de neki legkevésbé érdeke ennek a kérése. A másik probléma pedig ezzel a megoldással, hogy létezhetne rejtett tartozások is a sokszor több éves szolgáltató, behajtói kihagyások, áttételek miatt, így elképzelhető, hogy az eladó időszakában keletkezett tartozásra a vevő tulajdonszerzését követően derül fény, ez természetesen a költségtartozási nyilatkozatban nem szerepelhet.
10. Az V. fejezetben a lakásszövetkezeti tagsági viszonyról kérdésként merült fel sok esetben, hogy hasznélvezeti joggal rendelkező személy lehet-e a lakásszövetkezet tagja, e vonatkozásban is célszerű volna a törvényi szabályozást pontosítani, egyelőre ugyanis úgy tűnik, mintha a törvény ezt nem engedné, bár a tulajdonjog jogelvi tartalmából egy olyan megoldás, mely lehetőséget biztosít a hasznélvezők számára a tagságra, még a jelenlegi szabályozás mellett is levezethető.
11. A VI. fejezetben a lakásszövetkezeti tag jogai és kötelezettségei között a 43. §-ban meghatározott szabályozás szükséges és hasznos, de nem kezeli szankció elrendelése hiányában azokat az eseteket, amikor a tulajdonos vagy a bérlő adatszolgáltatási kötelezettségének nem tesz eleget.
12. A nem tag tulajdonos jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályok gyakorlati alkalmazása még sok esetben komoly kívánnivalókat hagy maga után, de az alapszabály módosítások során a 44. § szabályozása az alapszabályokba már beépítésre került, csak a a gyakorlati alkalmazás nehézkes, hiszen a gazdálkodást, tagnyilvántartást, a meghívót, a a közgyűlési jegyzőkönyvet és a kinnlevőség számítását is érintik ezek a szabályok.
13. Szintén lassan nyer teret a VII. fejezetben található jelzalog létesítési szabályozás, annak eljárási bonyolultságára tekintettel.
14. A VIII. fejezetben meghatározott szervezeti változások vonatkozásában két megjegyzés tehető, egyrészt úgy tűnik ez egy jól eltalált és kezelhető szabályozás, nem igazolódott, hogy tömegesen kerülne ilyen megoldásokra sor,

még a folyamatban lévő kiválások száma sem olyan rendkívüli, hogy az az ágazatot bármilyen formában veszélyeztetné.

15. A kiválásnál konkrétan (50-51. §) az eljárások során a következő alkalmazási problémák merültek fel: a szabályozás szerint csak tagok válhatnak ki, de sok esetben az ilyen épületekben már a nem tag tulajdonosok vannak többségben, megfontolandó, hogy a nem tag tulajdonosok jogkörét a kiválás elhatározása tekintetében biztosítani kellene, a vagyonmegosztásnál nem, mert az már szövetkezeti ügy. További probléma, hogy mikor kell a kiválni szándékozó egység tulajdonosainak (a nem tagoknak is!?) tartozásmentesnek lenni, itt elég sok variáció elképzelhető és mi a teendő, ha a későbbiekben keletkezik a kiválni szándékozóknak tartozása.
16. A X. fejezet az érdekképviseltek tekintetében komoly fejlemény, hogy a szövetkezetekről szóló új, 2006. évi X. törvény szövetkezeti érdekképviselési jogosítványként lényegében tartalmazza az általunk is preferált korábbi Szvt.-beli jogosítványokat. Mindenképpen el kellene érni, hogy ez a szabályozás vonatkozzon a lakásszövetkezeti érdekképviseltekre is.
17. A vegyes és záró rendelkezések között (XI. fejezet) a hatálybalépés alcím alatt található a törvény 59. §-a, amelyet teljes egészében 2007. július 1-ei hatállyal hatályon kívül helyez az új szövetkezeti törvény. Számunkra az 59. § (2) bekezdésének hatályban tartása fontos volna, ugyanis a tagi közös tulajdon megszüntetésével összefüggő lényeges kötelező és utaló rendelkezést tartalmaz erre várhatóan 2007. július 1. után is szükség lesz, már csak abból a szempontból is, hogy érthető legyen a külső szemlélők számára, hogy milyen formában került sor a tagi közös tulajdon megszüntetésére.

Petróczkiné dr. Imre Veronika

A SZÖVETKEZETI ÁGAZATOK KÖZÖS ORSZÁGOS KÉPVISELETE MAGYARORSZÁGON

(1894-2005)

A történelmi Magyarország első szövetkezete 1845-ben, Ószombaton alakult. Az 1848/49. évi forradalmat és szabadságharcot követően országszerte növekvő ütemben alakultak a hitel-, majd a fogyasztási szövetkezetek, a XIX. század utolsó éveiben pedig a szolgáltatások változatos formáit nyújtó egyéb szövetkezeti fajták is. Gazdasági céljaik védelmére fokozatosan ágazati együttműködést erősítő szervezeteket: regionális és országos szövetségeket hoztak létre. Kitént, hogy védelemre szorulnak a gazdasági és a társadalmi célokat egyaránt kitűző szövetkezeteket a többi gazdasági szervezettől megkülönböztető közös értékeik is. Ennek érdekében gróf Károlyi Sándor javaslatára 1894-ben az akkor már működő szövetségek „Hazai Szövetkezetek Köteléke” névvel létrehozták az együttműködésüket kialakító közös szervezetet is. Laza kötelékként működött ugyan, hatást gyakorolt azonban arra, hogy a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége 1895-ben történt megalakítását magyar delegátusok is támogassák. Szerepe volt az OKH és a Hangya központok 1898-ban történt megalakításában, s abban is, hogy az SZNSZ VI. Kongresszusát 1904-ben Budapesten rendezzék meg.

Az SZNSZ Kongresszusán mondott beszédében gróf Károlyi Sándor „a magyar szövetkezeti központok olyan szövetségének” létrehozására tett javaslatot, amely az állami szervek partnereként a szövetkezetek gazdasági és erkölcsi szintje emelésének hathatós eszköze lehet. Ez a szövetség a szövetkezeti központok, valamint az összes nagy szövetkezet delegáltjaiból épüljön fel és a „Magyarországi Szövetkezetek Szövetsége” elnevezést viselje.

Gróf Károlyi Sándor a Kongresszus után nyomban megkezdte a javasolt szövetség szervezését. Művének létrehozását 1906-ban bekövetkezett halála azonban késleltette, s az csak 1908-ban kezdte meg működését. Elfogadott alapszabálya hármas cél elérését tűzte maga elé. „Az első az, hogy a szövetség és ezek tagjai közt kölcsönös érintkezést teremtsen” ..., „a második cél, hogy a szövetkezeti eszmét és érdekeket egységesen képviselje. Végül harmadszor, célja a szövetkezeti ügy fejlődését ápolni, elősegíteni és irányítani. Eme célok elérésére a szövetség szövetkezeti kongresszusokat rendez. Érintkezésbe lép a külföldi hasonló intézetekkel és állandó irodát tart fenn.” (dr. Csepregi Horváth János: A magyar szövetkezeti intézmények története.)

A „Magyarországi Szövetkezetek Szövetsége” 1945-ig működött. Alapító tagjai sorába tartozott „a magyar szövetkezeti élet összes vezető intézménye”. Rendes tagjai sorába az összes jelentős („komoly”) szövetkezet. Egyes szövetségek (Fructus) kötelezte tagszövetkezeteit pártoló tagként való belépésre. A Szövetség kongresszusokat tartott. Hivatalos közleményt (Szövetkezeti Szemle) és évkönyvet (Magyar Szövetkezeti Évkönyv) adott ki, ismeretterjesztő műveket jelentetett meg. Szervezte a szövetkezeti szövetségek gazdasági és társadalmi együttműködését (különös figyelemmel a mezőgazdasági termelők és a városi fogyasztók szoros kapcsolatának előmozdítására). Szövetkezeti vezetők és alkalmazottak továbbképző tanfolyamait is szervezte.

A II. világháború végén, Budapest felszabadítását követően, 1945 márciusában az Ideiglenes Nemzeti Kormányban résztvevő pártok képviselőiből a megszüntetett szövetség helyébe létrehozták az „Országos Szövetkezeti Tanácsot”, amely fő feladatának a szövetkezetek gazdasági talpra állítását tekintette. Jelszava: „pénzt, árut és nyersanyagot a szövetkezeteknek” volt. Sikerrel kezdeményezte a Kereskedelemügyi Minisztérium Kereskedelem és Szövetkezetügyi Minisztériummá való bővítését (1946 március) és a magyar jogrendszerből mindeddig hiányzó önálló szövetkezeti törvény kidolgozását (1947. évi XI. tv.-ként fogadták el). Országos Ankétján a szövetkezeti nevelés, oktatás és sajtó kérdéseivel is foglalkozott. Megszervezte a szövetkezés távlatait kijelölő – Nagy Imre, Erdei Ferenc és Gyöngyösi János részvételével lezajló – „Fórum vitát”. (1948. II. 11.).

A pártok képviselőiből álló Tanácsot az új szövetkezeti törvény a demokratikusan létrehozásra kerülő „Szövetkezeti Kamarával” kívánta felváltani. A törvény a Kamara feladatkörébe utalta az 1945-ben megszünt Szövetség célkitűzésein túlmenően a Kereskedelmi és Szövetkezetügyi Minisztériummal való szakértői együttműködés kérdéseit (érdekképviselet, javaslattevés, statisztikai szolgálat, ellenőrzés megszervezése). A politika fordulatai miatt („fordulat éve”) a Kamara azonban nem jött létre, s rövidesen a minisztérium megnevezéséből is kikerült a „szövetkezetügyi” jelző.

A magyar szövetkezetek hazai és nemzetközi képviseletét a hatalom 1949-ben a Magyar Országos Szövetkezeti Központból először állami rendelettel, majd I. Küldöttgyűlésén (1949. aug.) demokratikus választással létrehozott Szövetkezetek Országos Szövetségére (SZÖVOSZ) bízta. A mezőgazdasági szövetkezetek képviseletét 1951-ben a Kormány által kinevezett tagokból álló Termelőszövetkezeti Tanács, az ipari szövetkezetekét az 1952-ben demokratikusan megválasztott OKISZ vette át. A magyar szövetkezetek képviselete a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetségében átmeneti időre megszakadt.

Az 1956-os forradalmat követően – a SZÖVOSZ keretében – megkezdődött a takarékszövetkezetek, majd a lakásszövetkezetek (1959), továbbá különféle „egyszerűbb” szakszövetkezetek, szakcsoportok alakulása. 1967-ben a mezőgazdasági termelőszövetkezetek önálló szövetséget hoztak létre (Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa – TOT), amely a SZÖVOSZ keretében működő mezőgazdasági szakszövetkezeteket is magába foglalta. A SZÖVOSZ – nevének rövidítését megőrizve – ugyancsak 1967-ben „Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezetek Országos Szövetségévé” alakult át. A három szövetség kezdeményezte a nemzetközi szervezetbe (SZNSZ) való visszavételét.

Helyszíni vizsgálatok eredményeképp, a magyar szövetkezetek valódiságát elismerve a SZÖVOSZ-t 1966-ban, az OKISZ-t 1968-ban, a TOT-ot 1971-ben vették vissza az SZNSZ-be.

A 3 országos szövetség létrejöttével sürgetővé vált a szövetkezeti ügy általános képviseletének a megteremtése. 1968. január 26-án a SZÖVOSZ, az OKISZ és a MOSZ, szövetségenként 8 képviselő delegálásával, létrehozták az Országos Szövetkezeti Tanácsot, amelynek elnökéül Dobi Istvánt választották meg. Az OSZT az alapszabályában – bár ennek hangoztatásától tartózkodott – a gróf Károlyi Sándor által kezdeményezett, 1908-45 között működő Szövetség célkitűzéseit vette át. Alapszabálya

súlyt helyezett arra, hogy autonóm működése biztosítható lehessen. Az OSZT irodáját – kislétszámú ügyvitelt ellátók kinevezésével – a SZÖVOSZ székházában rendezték be.

Dobi István halálát (1968 december) követően Erdei Ferencet választották az OSZT elnökévé, aki e tiszteket 1971 májusában bekövetkezett haláláig töltötte be. Működése során kezdeményezte az OSZT SZNSZ-be való felvételét, ami 1970-ben megtörtént. Az addig a SZÖVOSZ keretében működő tudományos tanácsot kiszélesítve az OSZT szerveként fejlesztették tovább. Az OSZT hatáskörébe vonta a Szövetkezeti Kutató Intézet, továbbá a 4 nyelvű lap finanszírozását és felügyeletét. Kezdeményezte az egyes megyékben megyei szövetkezeti koordinációs bizottságok létrehozását és szervezésükben szövetkezeti napok megtartását.

Erdei Ferenc halálát (1971 május) követően az OSZT elnöki tiszteket eleinte fél éves, majd éves váltásokkal a létrehozó három szövetség elnökei töltötték be. Még Erdei Ferenc életében a napirendre tűzött ügyek előkészítésére, a tanácsulések megrendezésére, a hozott határozatok felelősökhöz való eljuttatására, s az irattár kezelésére dr. Pál József személyében titkárt bíztak meg. Az OSZT irodájához kapcsolódott a nőbizottság működésének elősegítése, a négy nyelven megjelenő lap megjelentetése (szerkesztője Gulyás Pál), a nemzetközi kapcsolatok ápolása, valamint külföldi delegációk fogadása. Az iroda költségvetésében jelent meg a Szövetkezeti Kutató Intézet székházának megvásárlása, továbbá az Intézet működésének finanszírozása. Az iroda feladata volt a főként megyeszékhelyeken megrendezett „Nemzetközi Szövetkezeti Nap” ünnepségeinek előkészítése.

Az OSZT jogállását az 1971. évi III. tv., majd az ezt követően megjelent szövetkezeti törvények is szabályozták.

Az OSZT 1989-ig a Szövetkezetpolitikai Munkaközösségben való részvétele útján közvetlenül érzekelte a szövetkezeteket érintő politikai és gazdasági változásokat, s azok alakítására hatást is gyakorolt. Az 1980-as években érlelődő világpolitikai fordulat hazánk társadalmi és gazdasági viszonyaira is fordulatot igénylő hatást gyakorolt. Az OSZT igyekezett ennek szövetkezeti következményeit rendezni. 1988-ban kötetlen tanácskozásokon ennek stratégiai tervét is kialakította. A jogi szabályozás érdekében új szövetkezeti törvény előkészítésével foglalkozó bizottságot hozott létre, amely tervezetét rövidesen társadalmi vitára bocsátotta. 1989-ben a TOT – érdekképviselői feladatkörét bővítve – Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetségévé (MOSZ) alakult át. Jelentős szervezeti változáson ment át a SZÖVOSZ is, 1990-ben három önálló szövetséggé vált szét: Általános Fogyasztási Szövetkezetek Országos Szövetségévé (ÁFEOSZ), Országos Takarékszövetkezeti Szövetségévé (OTSZ), továbbá a Lakásszövetkezetek Országos Szövetségévé (LOSZ), amelyek az átmenetileg általuk létrehozott (de 1991-ben megszűnt) Fogyasztási Szövetkezetek Föderatív Szövetsége révén, majd önállóan az OSZT tagjai sorába léptek.

Az OKISZ (névrövidítését megőrizve) – szervezetileg is megújulva – 1992-ben alakult át Magyar Iparszövetségévé. 1990-ben (az 1995-ben megszűnt) Hangya Szövetség, majd 1996-ban a Magyar Gazdakörök (későbbi névkiegészítés: „és Gazdaszövetkezetek”) Országos Szövetsége (MAGOSZ) is tagja lett az OSZT-nek, amely az 1992-ben megjelent I. sz. szövetkezeti törvény kialakításában való hathatós közreműködése, s a törvényben nyert jogosítványai révén is megerősítve látta érdekképviselői szerepét.

Az OSZT-t létrehozó szövetségek átalakulásával párhuzamos folyamat keretében az OSZT-hez kapcsolódó Szövetkezeti Kutató Intézetet 1990-ben „Szövetkezeti Kutatási Alapítvány” segítségével működő szervezetté alakították át. Az Alapítványt az ipari-, a fogyasztási-, továbbá a mezőgazdasági szövetkezetek szövetségei hozták létre. 1963-ig három tudományos és két kisegítő státuszban működő személyt foglalkoztatott. Továbbra is kiadja az 1979 óta folyamatosan megjelenő SZÖVETKEZÉS című folyóiratot.

1993-ban megszűnt az 1958 óta folyamatosan négy nyelven megjelentett (1968-tól az OSZT kiadványaként jelzett) „Magyar Szövetkezetek” című folyóirat. Helyébe a Tanács rendszeresen megjelenő évkönyv kiadását határozta el.

Az OSZT szervezeti felépítése 2003-ig az 1968-ban kialakult szabályoknak megfelelően a szövetségi vezetőket magában foglaló elnökségből, továbbá a szövetségenként 8-8 küldött részvételével működő tanácsból állt. Elnöki tisztét a szövetségek által megnevezett vezetők sorosan töltötték be. 1993-1996 között dr. Szilvasán Pál – a soros elnök mellett – ügyvezető elnöki tisztet töltött be. Az OSZT ez időben négytagú irodát működtetett. 1994-ben kiadta az 1988-1994 közötti időszak eseményeit magában foglaló „Magyar Szövetkezeti Évkönyvet”. Nemzetközi kapcsolatait (SZNSZ) is segítségül hívva igyekezett meggátolni az 1990-94 között egyre inkább megnyilvánuló szövetkezetellenes törekvéseket. Az OSZT szervezetei közül ez időben különösen erős hangsúlyt kapott a jogi bizottság működése (Szép György vezetése mellett). Folytatódott a vidéki városokban szervezett szövetkezeti napok szervezése. Rendszeressé vált gróf Károlyi Sándor szobránál rendezett megemlékezés. Továbbra is finanszírozta a Szövetkezeti Kutató Intézetet, bár gondot jelentett az Intézet munkájával az összhang megteremtése. 1996-ban az OSZT megszüntette az SZNSZ-ben viselt tagságát, de törekedett arra, hogy a tagságukat megőrző szövetségek tapasztalatait összegezzék. 1999-ben tagjai sorába fogadta a Magyarországi Diákvállalkozások Országos Érdekképviseleti Szövetségét (Diák Ész).

A szövetkezeti mozgalom társadalmi-, gazdasági pozíciói az évek során súlyos veszteségeket szenvedtek. Operatívabb és olcsóbb érdekképviseleti szervezet kialakítása mutatkozott szükségesnek. Erre 2003-ban került sor. Korábbi két testülete (Elnökség, Tanács) helyébe a szövetségek elnökeiből, valamint a képviseletükben résztvevő küldöttekből álló Választmány lépett. Az OSZT operatív képviseletét soros elnöke látja el. Irodája két részmunkaidős nyugdíjast foglalkoztat, akikre alapvetően a soron következő tanácskozások előkészítése, azok adminisztratív lebonyolítása, a hozott állásfoglalások rögzítése, a felelősökhöz való eljuttatása és az irattár rendezése tartozik. Az OSZT irodája látja el a SZÖVETKEZÉS című folyóirat szerkesztését, s segíti a szövetkezeti kutatásba kapcsolódók munkáját. 2004-ben az OSZT a Magyar Termelői Értékesítő és Szolgáltató Szervezetek/Szövetségek Hangya Együttműködése (Hangya) szervezetét is felvette tagjai sorába.

Az OSZT költségvetését 1996-tól 2005-ig – az inflációra tekintet nélkül – változatlan szinten tartották. Az 5.100 eFt-ra rugó költségvetés zömét 1996-ban megállapított áron nyújtott szolgáltatással (iroda, irodai szolgáltatás, könyvelés, adminisztrátor fizetése) és készpénzben az „Alapító” első 5 szövetség viseli, az újonnan belépők 200-200 eFt-tal járultak hozzá. Az OSZT reprezentációs jellegű elhelyezését megszüntették, s irodáját a Szövetkezeti Kutató Intézet elhelyezésével kapcsolták össze.

Budapest, 2006. január 3.

Magyar Közlönyben
megjelent lakásszövetkezetekre vonatkozó jogszabályok
(2006. február 16-tól – 2006. március 07-ig)

2006: XIX. tv.**MK 17. szám**

A bírósági eljárás elhúzódása miatti kifogás jogintézményének bevezetéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról

MK 18. szám

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal közleménye a 2006. március 1-je és március 31-e között alkalmazható üzemanyagárakról

ESZ-95 ólmozatlan motorbenzin	267 Ft/l
ESZ-98 ólmozatlan motorbenzin	277 Ft/l
Gázolaj	260 Ft/l

2/2006. (II.23.) TNM r.**MK 21. szám**

A regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős tárca nélküli miniszter felügyelete alá tartozó egyes előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről

2006: XLIX. tv.**MK 25. szám**

A lobbitevékenységről

2006: L. tv.**MK 26. szám**

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról

47/2006. (III.7.) Korm. r.**MK 27. szám**

A lakás-előtakarékosság állami támogatásáról szóló 215/1996. (XII.23.) Korm. rendelet és a lakás-takarékpénztárak általános szerződési feltételeiről szóló 47/1997. (III.12.) Korm. rendelet módosításáról